

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr 33 Warszawa, 20 października 1934 r. Rok XVI

T R E Ś Ć:

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

209.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1934 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. Nr. R. O. VII. 306/42 w sprawie przemianowania niektórych stacyj na ajencje handlowe P. K. P.

W tytule i treści rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. w sprawie przemianowania niektórych stacyj na ajencje handlowe P. K. P. oraz w załączniku do dołączonej do tego rozporządzenia umowy: „wzór B" (Dz. Urz. M. K. Nr. 15, poz. 123) nazwę: „ajencja handlowa P. K. P." zastępuje się nazwą „agencja kolejowa".

210.

Nr. R. O. VI. 250/115 z dnia 5 października 1934 r. w sprawie nadawania telegramów dotyczących komunikacji samochodowej P. K. P.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w przypadkach potrzeby zawiadomienia telefonicznie lub telegraficznie właściwych organów kolejowych o wypadku w komunikacji samochodowej, o daniu potrzebnej pomocy lub o uszkodzeniu samochodu komunikacji samochodowej P. K. P., kierowcy i konduktorzy samochodów oraz funkcjonarjusze komunikacji samochodowej P. K. P. są uprawnieni zwracać się do odnośnych zawiadowców stacyj kolejowych.

Zawiadowcy stacyj zaś po wylegitymowaniu kierowcy, konduktora samochodu lub funkcjonarjusza komunikacji samochodowej P. K. P., zwracającego się o nadanie telefonogramu lub telegramu, są obowiązani nadać właściwy telefonogram lub telegram ze swoim podpisem.

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

211.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o urządzaniu i utrzymywaniu pasów ochronnych przeciwpożarowych i zasłon odśnieżnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 84 z dn. 25.IX. 1934 r., poz. 759).

Na podstawie art. 7 ust. (3) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o oddaleniu budowli, składów, za-

drzewienia i robót ziemnych od linij kolejowych oraz o pasach ochronnych przeciwpożarowych i zasłonach odśnieżnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 220) zarządza się co następuje:

§ 1. W obrębie lasów powinny być urządzane z obu stron linij kolejowych pasy ochronne w celu zabezpieczenia lasów od pożarów, mogących powstawać od iskier przejeżdżających parowozów.

§ 2. Pasy ochronne powinny być zakładane tylko tam, gdzie koszty ich urządzenia pozostają w odpowiednim stosunku do strat, mogących powstać wskutek pożaru.

§ 3. Służące do zabezpieczania lasów przed pożarami pasy ochronne (§ 1) powinny składać się z dwóch dróżek o szerokości od 1 do 1,5 m każda, przeprowadzonych równolegle do linji kolejowej w odległości od 10 do 15 m jedna od drugiej i łączonych między sobą co 25 — 50 m dróżkami poprzecznemi tej samej szerokości co i podłużne.

Pierwsza równoległa do linji kolejowej dróżka powinna być założona w odległości od 2 do 5 m od dolnej krawędzi nasypu lub górnej krawędzi przekopu. Dróżki powinny być całkowicie oczyszczone ze wszelkiej roślinności, na gruntach zaś torfiastych posypywane piaskiem. Prostokąty między dróżkami powinny być zadrzewione; wybór gatunku drzew t. j. liściastych czy iglastych zależy od rodzaju gleby. Gałęzie drzew powinny być obcinane do wysokości 1,5 m od powierzchni ziemi, pozatem prostokąty należy oczyszczać z krzaków, suchych liści, gałęzi i t. p.

§ 4. Przy urządzaniu pasów ochronnych w lesie podczas budowy nowych kolei należy wycinać wzdłuż toru tylko tyle drzew, ile to będzie konieczne dla zachowania dobrej widzialności linji oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa słupów, przewodów i torów w razie powalenia drzew przez burzę.

§ 5. W miejscowościach, gdzie panują silne wiatry, powinny być zakładane podwójne pasy ochronne.

§ 6. Zadrzewienie prostokątów pasów ochronnych nie jest konieczne, o ile szerokość ich zabezpiecza całkowicie od przelatywania iskier poza obręb, ograniczony dróżkami równoległemi do linji kolejowej.

§ 7. Dla zabezpieczenia toru od zasp śnieżnych powinny być urządzane zasłony odśnieżne:

a) w postaci ścian z brył śniegu o wysokości od 1,5 do 2,0 m;

b) w postaci parkanów ze starych podkładów, ułożonych zygzakowato lub zakopanych pionowo w wał śnieżny;

c) w postaci wałów śnieżnych o wysokości do 0,75 m z wetkniętemi w nie gałęziami drzew iglastych;

d) w postaci ogrodzenia z chróstu lub wikliny, przeplecionej pomiędzy drutami, rozpiętemi poziomo i przymocowanemi do słupów;

e) w postaci drewnianych tarcz przenośnych, mających kształt przęseł parkanu sztachetowego i przymocowanych do kołków wbitych w ziemię.

§ 8. Zasłony odśnieżne powinny być ustawiane od osi toru w takiej odległości, by tworzące się przy nich odkłady śnieżne nie przesuwały się na tor; przy określeniu odległości powinien być uwzględniony charakter techniczny linji kolejowej (głębokość przekopów) i warunki topograficzne oraz atmosferyczne (wielkość opadów śnieżnych, siła wiatrów) danej miejscowości.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

N. U. J. V. 402/59.

212.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

Prawo o postępowaniu wywłaszczeniowem.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 86 z dn. 29.IX. 1934, poz. 776).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wywłaszczenie jest dopuszczalne wyłącznie ze względów wyższej użyteczności, za odszkodowaniem, w przypadkach, w których przepis prawa przewiduje możność wywłaszczenia.

Art. 2. Wywłaszczenie, unormowane prawem niniejszem, może polegać na:

1) odjęciu prawa własności lub innych praw rzeczowych na nieruchomości, albo na ograniczeniu czasowem lub stałem praw rzeczowych na nieruchomości;

2) odjęciu prawa własności materjałów, niezbędnych do budowy urządzeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei;

3) czasowem zajęciu nieruchomości.

Art. 3. § 1. Do orzekania o wywłaszczeniu i odszkodowaniu za wywłaszczenie w myśl prawa niniejszego powołany jest wojewoda właściwy, według położenia przedmiotu wywłaszczenia.

§ 2. Jeżeli przedmiotem wywłaszczenia są nieruchomości, położone na obszarze dwóch lub więcej województw, orzekanie należy do tego wojewody, którego w tym celu wyznaczy Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Jeżeli prawo niniejsze nie stanowi inaczej, przy postępowaniu wywłaszczeniowem sto-

suje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Art. 5. Sąd, powołany w myśl prawa niniejszego do orzekania co do odszkodowania za wywłaszczenie, wydaje orzeczenie w trybie postępowania niespornego.

Rozdział II.

Czynności wstępne.

Art. 6. § 1. Jeżeli ubiegający się o wywłaszczenie zamierza wbrew woli właściciela dokonać na jego gruncie prac pomiarowych, powinien na to uzyskać zezwolenie powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 2. W zezwoleniu wymieniony będzie imiennie kierownik tych prac oraz ilościowo: technicy dokonywający pomiarów, tudzież personel pomocniczy i robotniczy, upoważniony do wstępu na grunt celem dokonania pomiaru.

Art. 7. § 1. Ubiegający się o wywłaszczenie może w razie nieodzownej konieczności usuwać trwałe przeszkody, utrudniające mu dokonanie niezbędnych prac pomiarowych, tylko na podstawie zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, wymieniającego przeszkodę, którą należy usunąć oraz sposób jej usunięcia.

§ 2. Ubiegający się o wywłaszczenie oraz osoby, upoważnione do dokonania pomiaru, mają prawo wstępu do wnętrza budynków posiadacza nieruchomości w poszczególnym przypadku tylko za zezwoleniem tej władzy, wymieniającem miejsca, do których dostęp jest dozwolony.

Art. 8. § 1. Jeżeli zezwolenie, wymienione w art. 6 lub 7, dotyczy nieruchomości, pozostających w administracji wojska, lub budynków, zajmowanych przez wojsko, powiatowa władza administracji ogólnej wyda zezwolenie po uzyskaniu zgody właściwej władzy wojskowej.

§ 2. Powiatowa władza administracji ogólnej powinna doręczyć posiadaczowi nieruchomości odpis zezwolenia, wymienionego w art. 6 lub 7, co najmniej na 3 dni przed rozpoczęciem pomiarów. W przypadku, gdy zezwolenie dotyczy większej liczby osób, może być ono podane do wiadomości interesowanych zapomocą obwieszczeń publicznych we właściwych gminach.

§ 3. Od decyzji udzielającej zezwolenia służy odwołanie na zasadach ogólnych; odwołanie nie wstrzymuje wykonania.

Art. 9. § 1. Ubiegający się o wywłaszczenie obowiązany jest wynagrodzić szkody, jakie wyrządził wskutek prowadzenia prac pomiarowych.

§ 2. Na zabezpieczenie wypłaty odszkodowania powinna być na żądanie interesowanego, przed rozpoczęciem prac pomiarowych, złożona powiatowej władzy administracji ogólnej kaucja w wysokości, określonej przez tę władzę. Od obowiązku składania kaucji wolny jest Skarb Państwa, monopole i przedsiębiorstwa państwowe oraz związki samorządu terytorjalnego.

§ 3. W razie wyrządzenia szkody powiatowa władza administracji ogólnej określi wysokość odszkodowania, po wysłuchaniu opinji biegłego. Odszkodowanie będzie wypłacone w ciągu miesiąca lub —w razie zachodzących przeszkód prawnych — złożone do depozytu sądowego; w razie niezachowania tego terminu powiatowa władza administracji ogólnej na wniosek strony zabroni dalszego prowadzenia prac pomiarowych.

§ 4. Orzeczenie powiatowej władzy administracji ogólnej jest ostateczne w administracyjnym toku instancyj. Jeżeli strona nie zgadza się na odszkodowanie, ustalone orzeczeniem tej władzy, może w ciągu miesiąca od daty doręczenia orzeczenia żądać ustalenia odszkodowania przez właściwy sąd.

Rozdział III.

Postępowanie przygotowawcze.

Art. 10. § 1. Celem wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego ubiegający się o wywłaszczenie powinien złożyć wojewodzie uzasadniony wniosek wraz z odpowiedniemi załącznikami.

§ 2. We wniosku należy:

1) wymienić i opisać rodzaj i cel zamierzonych robót, wymagających wywłaszczenia;

2) uzasadnić potrzebę wywłaszczenia ze wskazaniem przepisu prawnego, przewidującego dopuszczalność wywłaszczenia na dany cel;

3) wskazać w przybliżeniu ogólną powierzchnię terenu, przeznaczonego do wywłaszczenia, z powołaniem się na plan sytuacyjny, oraz opisać ogólnie to, co się na nieruchomości znajduje;

4) wskazać, na czem ma polegać wywłaszczenie;

5) wymienić cenę żądaną przez właściciela i ofiarowaną mu w wyniku pertraktacyj, prowadzonych w celu dobrowolnego nabycia nieruchomości;

6) oznaczyć termin rozpoczęcia zamierzonych robót.

§ 3. Jeżeli wywłaszczenie nie jest zamierzone na rzecz Skarbu Państwa, monopolów lub przedsiębiorstw państwowych, ani na rzecz związków samorządu terytorjalnego, ubiegający się o wywłaszczenie powinien nadto poprzeć dowodem posiadanie odpowiednich środków lub niezbędnych kredytów na odszkodowanie za wywłaszczenie oraz na wykonanie zamierzonych robót.

§ 4. Jeżeli wywłaszczenie jest zamierzone na cele obrony Państwa, ubiegający się o wywłaszczenie może wymienić i opisać rodzaj i cel zamierzonych robót w sposób ogólny oraz pominąć dane, wymienione w pkt. 6) § 2; te ostatnie dane można również pominąć, gdy wywłaszczenie jest zamierzone na cele kolei żelaznych użytku publicznego. W przypadku, gdy wywłaszczenie dotyczy większej liczby osób, można pominąć dane, wymienione w pkt. 5) § 2.

Art. 11. § 1. Do wniosku należy dołączyć:

1) ogólny plan sytuacyjny z oznaczeniem granic terenu, który ma ulec wywłaszczeniu;

2) wyciągi z ksiąg hipotecznych wywłaszczanych nieruchomości, jeżeli nieruchomości te posiadają hipotekę;

3) wykaz właścicieli wywłaszczanych gruntów, możliwie z podaniem ich adresów.

§ 2. Plany sytuacyjne i inne załączniki, wymienione w paragrafie poprzedzającym, powinny być sporządzone oddzielnie dla każdej gminy i złożone w takiej ilości, aby mogły być ogłoszone we wszystkich gminach, w których obrębie znajdują się nieruchomości, mające ulec wywłaszczeniu.

Art. 12. § 1. Wojewoda oddali wniosek o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego, jeżeli niema podstaw prawnych do wywłaszczenia; w przeciwnym razie wszczyna postępowanie wywłaszczeniowe.

§ 2. Równocześnie z wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego wojewoda prześle władzy hipotecznej pisemny wniosek o wpisanie ostrzeżenia (adnotacji) o postępowaniu wywłaszczeniowem we właściwej księdze hipotecznej.

§ 3. Zmiany w stanie hipotecznym, zaszłe po wniesieniu ostrzeżenia (adnotacji), nie mają wpływu na dalsze postępowanie wywłaszczeniowe.

Art. 13. Wojewoda przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej wniosek wywłaszczeniowy wraz z załącznikami w celu obwieszczenia o wywłaszczeniu w gminach, w których obrębie znajdują się wywłaszczane nieruchomości.

Art. 14. § 1. Obwieszczenie polega na podaniu do publicznej wiadomości w sposób, przyjęty w danej miejscowości, następujących danych o wywłaszczeniu:

1) na czyją rzecz i na jaki cel ma być dokonane wywłaszczenie;
2) na czem ma ono polegać według zamierzeń wnioskodawcy;
3) przybliżoną ogólną powierzchnię gruntów i wskazanie miejsca, gdzie grunty te się znajdują;
4) wyszczególnienie właścicieli gruntów.

§ 2. W obwieszczeniu należy nadto podać do wiadomości, że plan sytuacyjny i inne załączniki zostały wyłożone w lokalu zarządu gminy do przejrzenia w okresie dni czternastu, oraz ogłosić, że w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy wnosić na ręce przełożonego gminy.

§ 3. Treść obwieszczenia należy nadto wywiesić w lokalach urzędowych właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej oraz w lokalach właściwych zarządów gmin.

Art. 15. Niezwłocznie po upływie terminu wymienionego w artykule poprzedzającym, zarząd gminy przedstawi akta sprawy powiatowej władzy administracji ogólnej i dołączy do nich zgłoszone wnioski, sprzeciwy, jak również treść obwieszczenia, jakie zarządził, ze wskazaniem daty oraz sposobu, w jakim zostało dokonane.

Art. 16. Powiatowa władza administracji ogólnej przedstawia akta ze swą opinją wojewodzie.

Art. 17. § 1. Wojewoda, po zapoznaniu się z aktami sprawy, zawiadomi wywłaszczającego o zgłoszonych wnioskach lub sprzeciwach, wyznaczając mu termin do zapoznania się z niemi i złożenia wyjaśnień.

§ 2. Równocześnie wojewoda wezwie wywłaszczającego do przedstawienia w oznaczonym terminie szczegółowych danych, określających: 1) granice i rodzaj każdej przeznaczonej do wywłaszczenia nieruchomości lub jej części, oraz wszystkiego, co się na niej znajduje; 2) powierzchnie, obliczone w metrach kwadratowych, z powołaniem się na plan; 3) imiona, nazwiska i adresy właścicieli oraz tych osób trzecich, którym służą prawa rzeczowe na danej nieruchomości, z wymienieniem tych praw zgodnie z księgą hipoteczną, a w braku jej na zasadzie innych odpowiednich dokumentów; 4) wysokość odszkodowania, zaofiarowanego każdemu z właścicieli.

§ 3. Wywłaszczający powinien nadto dołączyć lub powołać się na dokumenty, na których oparto dane, wymienione w pkt. 1) — 3) paragrafu poprzedzającego, oraz dołączyć szczegółowe plany pomiarowe wywłaszczanych nieruchomości. W przypadku, gdy wywłaszczenie dotyczy większej liczby osób, wywłaszczający może pominąć przedstawienie danych, wymienionych w pkt. 4) paragrafu poprzedzającego.

Art. 18. § 1. Pomiaru terenu dokonywają oraz plan pomiarowy sporządzają mierniczowie przysięgli.

§ 2. Jeżeli wywłaszczenie jest zamierzone na rzecz Skarbu Państwa, monopoli lub przedsiębiorstw państwowych, prace, wymienione w paragrafie poprzedzającym, mogą wykonywać także mierniczowie bądź inżynierowie urzędów, monopoli lub przedsiębiorstw państwowych.

§ 3. Przepis niniejszy stosuje się również do prac pomiarowych, dokonywanych w toku czynności wstępnych.

Art. 19. § 1. Jeżeli wywłaszczany zgadza się na odstąpienie nieruchomości, spór zaś dotyczy tylko wysokości odszkodowania, strony mogą zawrzeć odpowiednią umowę z zastrzeżeniem ustalenia odszkodowania w myśl przepisów prawa niniejszego. Umowa może być zawarta także przed powiatową władzą administracji ogólnej lub wojewodą.

§ 2. Obowiązujące ograniczenia co do rozdrabniania gruntów i obrotu ziemią nie będą stosowane.

§ 3. Posiadacze ordynacji i fideikomisów władni są sami zawierać umowy.

Rozdział IV.

Wywłaszczenie.

Art. 20. Jeżeli strony zawarły umowę, przewidzianą w artykule poprzedzającym, wojewoda może wydać orzeczenie o wywłaszczeniu bez wszczynania postępowania przygotowawczego i bez rozprawy.

Art. 21. § 1. Wojewoda, wyznaczając rozprawę co do wywłaszczenia, zawiadomi o miejscu i ter-

minie rozprawy co najmniej na 14 dni przedtem: wywłaszczającego, właściciela, osoby, które zgłosiły wnioski lub sprzeciwy, oraz osoby trzecie, których te wnioski, sprzeciwy lub odpowiedzi na nie bezpośrednio dotyczą.

§ 2. W przypadku, gdy zawiadomienia, przewidziane w paragrafie poprzedzającym, dotyczą większej liczby osób, osoby te mogą być zawiadomione zapomocą obwieszczeń publicznych we właściwych gminach.

§ 3. W razie potrzeby rozprawa odbywa się na miejscu i z udziałem biegłych.

Art. 22. § 1. Po przeprowadzeniu rozprawy wojewoda wydaje orzeczenie o wywłaszczeniu albo odmawia jego wydania, o ile zachodzą ku temu powody prawne lub faktyczne.

§ 2. Orzeczenie powinno w szczególności zawierać:

1) ustalenie przedmiotu i rozmiaru wywłaszczenia;

2) cel wywłaszczenia z określeniem rodzaju projektowanych robót;

3) uzasadnienie przyjęcia lub odrzucenia wniosków i sprzeciwów.

§ 3. W przypadku wywłaszczenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę linii kolejowych, budynków i innych urządzeń, niezbędnych do eksploatacji kolei, wojewoda na wniosek wywłaszczającego może mu zezwolić na niezwłoczne objęcie wywłaszczonej nieruchomości. Wojewoda ustali równocześnie lub najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od chwili objęcia nieruchomości wysokość odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość, które będzie wypłacone w ciągu dwóch miesięcy lub — w razie zachodzących przeszkód prawnych — złożone do depozytu sądowego; w razie niezachowania tego terminu wojewoda na wniosek strony uchyli zezwolenie na niezwłoczne objęcie nieruchomości.

Art. 23. W orzeczeniu wywłaszczający może być zobowiązany do wybudowania i utrzymywania własnym kosztem we wskazanych przez władzę miejscach mostów, dróg, grobli, przejazdów, rowów odpływowych i innych urządzeń, niezbędnych celem zapobieżenia stratom i niewygodom, mogącym powstać dla gruntów sąsiednich, wskutek wykonania robót, oraz celem zapewnienia im bezpieczeństwa, zagrożonego przez dokonane roboty.

Art. 24. § 1. Wbrew woli właściciela nie może mu być pozostawiona tylko taka część jego nieruchomości, która wskutek rozdrobnienia, wywołanego wywłaszczeniem, nie może być racjonalnie użytkowana na cele dotychczasowe; w tym przypadku wywłaszczenie powinno na żądanie właściciela objąć całą nieruchomość.

§ 2. Jeżeli tylko pewna część gruntu, pozostawionego właścicielowi, traci dla niego znaczenie ze względu na dotychczasowe przeznaczenie, wówczas przymus nabycia przez wywłaszczającego za odszkodowaniem dotyczy tylko tej części.

§ 3. W razie potrzeby objęcia wywłaszczeniem części budynku wywłaszczenie na żądanie właściciela powinno objąć cały budynek.

Art. 25. § 1. Orzeczenie doręcza się wywłaszczającemu i wywłaszczonemu na piśmie. W przypadku, gdy orzeczenie dotyczy większej liczby osób, treść jego może być podana do wiadomości interesowanych zapomocą obwieszczeń publicznych we właściwych gminach.

§ 2. W ciągu dni czternastu od daty doręczenia orzeczenia lub od daty dokonania obwieszczeń służy stronie odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Wojewoda udziela stronie przeciwnej terminu czternastodniowego do zapoznania się z treścią odwołania i do wniesienia w tym czasie pisemnej odpowiedzi, poczem przedstawia akta Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Orzeczenie Ministra Spraw Wewnętrznych zapada w porozumieniu z właściwym ministrem.

Rozdział V.

Zasady odszkodowania.

Art. 26. Obowiązek odszkodowania ciąży na tym, na czyją rzecz orzeczono wywłaszczenie.

Art. 27. § 1. Odszkodowanie obejmuje stratę, powstałą wskutek wywłaszczenia.

§ 2. Wzrostu wartości nieruchomości, powstałej wskutek przeprowadzenia robót, budowli lub urządzeń, dla których wywłaszczenie następuje, nie uwzględnia się przy ustaleniu odszkodowania.

§ 3. W przypadku wywłaszczenia tylko części nieruchomości odszkodowanie powinno obejmować nietylko wartość części wywłaszczonej, lecz także ubytek wartości części nieobjętej wywłaszczeniem.

Art. 28. § 1. Odszkodowanie nie należy się za nowowzniesione budowle, zaprowadzone plantacje i wogóle za wszelkie nowe urządzenia i ulepszenia, co do których ze sposobu ich wykonania, czasu powstania albo innych okoliczności da się stwierdzić, że zostały dokonane w celu osiągnięcia wyższego odszkodowania.

§ 2. W przypadku, przewidzianym w paragrafie poprzedzającym, wywłaszczony może znieść na własny koszt i zabrać przedmiot takich urządzeń do czasu faktycznego objęcia nieruchomości przez wywłaszczającego; w przeciwnym razie wywłaszczający władny jest usunąć wymienione przedmioty na koszt i niebezpieczeństwo wywłaszczonego.

Art. 29. § 1. W przypadku ograniczenia praw lub czasowego zajęcia odszkodowanie powinno być ustalone i wypłacone zgóry, jeżeli zarówno czas ograniczenia jak szkoda dadzą się zgóry ustalić. Gdyby ustalenie takie było niemożliwe, odszkodowanie będzie określone z upływem każdego półrocza w okresie trwania ograniczenia.

§ 2. Odszkodowanie obejmuje prócz utraconych pożytków również określone oddzielnie zmniej-

szenie się wartości przedmiotu, wynikłe wskutek czasowego zajęcia.

§ 3. Jeżeli ograniczenie praw nie zostało dokonane na rzecz Skarbu Państwa, monopoli, przedsiębiorstw państwowych lub związków samorządu terytorjalnego, wywłaszczony może żądać zabezpieczenia pieniężnego w wysokości conajmniej półrocznego odszkodowania.

Art. 30. § 1. W braku zgody stron na inny sposób wynagrodzenia odszkodowanie powinno być wypłacone w pieniądzach.

§ 2. Jeżeli suma odszkodowania, ustalona przez wojewodę, zostanie podwyższona przez sąd, wywłaszczonemu należą się odsetki w wysokości stopy dyskontowej Banku Polskiego od nadwyżki odszkodowania, ustalonej przez sąd, licząc od dnia prawnego objęcia nieruchomości do dnia zapłaty lub złożenia nadwyżki do depozytu sądowego.

§ 3. W razie objęcia nieruchomości na podstawie art. 22 § 3 lub art. 56 pkt. 4) wywłaszczonemu należą się odsetki w tej samej wysokości od sumy odszkodowania, licząc od dnia prawnego objęcia nieruchomości przez wywłaszczającego do dnia zapłaty lub złożenia tej sumy do depozytu sądowego.

Rozdział VI.

Ustalenie odszkodowania.

Art. 31. § 1. Wniosek o ustalenie odszkodowania wywłaszczający składa wojewodzie najpóźniej przed upływem trzech miesięcy od daty doręczenia ostatecznego orzeczenia o wywłaszczeniu.

§ 2. Jeżeli wywłaszczający nie zgłosi w tym terminie wniosku, wywłaszczony może sam wystąpić z żądaniem ustalenia odszkodowania.

Art. 32. § 1. Na rozprawę co do odszkodowania należy wezwać co najmniej na 14 dni przedtem strony oraz te osoby, których prawa rzeczowe na nieruchomości zostały ujawnione w postępowaniu wywłaszczeniowem. W przypadku, gdy wezwanie dotyczy większej liczby osób, osoby te mogą być wezwane zapomocą obwieszczeń publicznych we właściwych gminach.

§ 2. W wezwaniach i obwieszczeniach, wymienionych w paragrafie poprzedzającym, należy uprzedzić, że w razie niestawienia się wzywanych wysokość odszkodowania będzie ustalona bez ich udziału.

Art. 33. § 1. Na rozprawie strony mogą zawrzeć układ, dotyczący wysokości odszkodowania, jeżeli osoby, mające prawa rzeczowe na wywłaszczonej nieruchomości, na to się zgodzą.

§ 2. Układ zostaje w całej treści wciągnięty do protokółu. Wpisy z tego protokółu mają moc prawną, równą aktowi notarjalnemu.

§ 3. Przepis art. 19 § 3 stosuje się odpowiednio do układów.

Art. 34. Jeżeli wywłaszczony oświadczy na rozprawie zgodę na wysokość odszkodowania, zaofiarowaną przez wywłaszającego w myśl art. 10 § 2 pkt. 5), będzie to uważane za zawarcie układu w rozumieniu artykułu poprzedzającego.

Art. 35. Jeżeli na rozprawie wywłaszczający i osoby, którym służą prawa rzeczowe na wywłaszczonej nieruchomości, oświadczą, że zgadzają się na pozostawienie tych praw na nieruchomości mimo wywłaszczenia, osoby te zostaną wyłączone z dalszego postępowania, a wartość pozostawionego prawa zostanie odpowiednio uwzględniona przy określeniu odszkodowania.

Art. 36. Na rozprawie należy wysłuchać opinji biegłych co do wysokości odszkodowania.

Art. 37. Orzeczenie co do odszkodowania wydaje wojewoda na podstawie wyników rozprawy.

Art. 38. § 1. Jeżeli wywłaszczona nieruchomość jest obciążona na rzecz osób trzecich, ustaloną sumę odszkodowania należy złożyć do depozytu sądowego celem jej podziału, zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, chyba że wywłaszczony i osoby trzecie zgodzą się na niezwłoczną wypłatę sumy.

§ 2. Jeżeli strona oświadczy, iż na wysokość odszkodowania, ustaloną orzeczeniem, nie zgadza się lub odmawia przyjęcia odszkodowania, sumę należy złożyć do depozytu sądowego.

§ 3. Sumę odszkodowania należy złożyć do depozytu sądowego także wtedy, gdy z powodu innych przeszków prawnych niezwłoczne wydanie jej uprawnionemu jest niemożliwe.

Art. 39. Wyjąwszy przypadki, przewidziane w artykule poprzedzającym, suma odszkodowania, ustalona orzeczeniem, powinna być przez wywłaszczającego wypłacona uprawnionemu.

Art. 40. § 1. Od orzeczenia wojewody co do odszkodowania niema środka prawnego w administracyjnym toku instancyj.

§ 2. Jeżeli strona nie zgadza się na odszkodowanie, ustalone orzeczeniem wojewody, może w ciągu trzech miesięcy od daty doręczenia orzeczenia żądać ustalenia odszkodowania przez właściwy sąd.

Rozdział VII.

Wykonanie i skutki wywłaszczenia.

Prawo pierwokupu.

Art. 41. § 1. Po wydaniu ostatecznego orzeczenia o wywłaszczeniu wojewoda na wniosek wywłaszczającego wyda orzeczenie o wykonaniu wywłaszczenia; orzeczenie jest natychmiast wykonalne.

§ 2. Wydanie orzeczenia o wykonaniu wywłaszczenia będzie poprzedzone wypłaceniem lub złożeniem do depozytu sumy odszkodowania, ustalonego umową lub orzeczeniem wojewody.

§ 3. Jeżeli wywłaszczona nieruchomość należała do kościoła lub wyznania prawnie uznanego i była przeznaczona wyłącznie do służby bożej lub chowania zmarłych, wydanie orzeczenia o wykonaniu wywłaszczenia będzie poprzedzone pozbawieniem nieruchomości przez właściwą władzę duchowną charakteru rzeczy poświęconej.

Art. 42. § 1. Na podstawie ostatecznego orzeczenia o wykonaniu wywłaszczenia tytuł własności przedmiotu wywłaszczonego zostanie przepisany na

rzecz wywłaszczającego w księdze hipotecznej, jeżeli nieruchomość miała uregulowaną hipotekę.

§ 2. Z ujawnieniem tego orzeczenia w księdze hipotecznej podlegają wykreśleniu wszystkie prawa rzeczowe na wywłaszczonej nieruchomości z wyjątkiem tych, na których pozostawienie wyrazili zgodę wywłaszczający i osoby, którym te prawa służą.

§ 3. Wywłaszczający nie wstępuje w umowy, zawarte przez wywłaszczonego co do wywłaszczonej nieruchomości, chyba że na wstąpienie w te umowy wyraził zgodę.

Art. 43. § 1. Jeżeli wywłaszczający nie złoży wniosku o ustalenie odszkodowania w ciągu trzech miesięcy od daty doręczenia ostatecznego orzeczenia o wywłaszczeniu lub zrzeka się wywłaszczenia przed ustaleniem odszkodowania, wówczas interesowani władni są dochodzić w drodze sądowej od wywłaszczającego szkody, poniesionej wskutek postępowania wywłaszczeniowego.

§ 2. Jeżeli wywłaszczający zrzeka się swych uprawnień po ustaleniu wysokości odszkodowania, właściciel może dochodzić bądź szkody, poniesionej przez niego wskutek postępowania wywłaszczeniowego, bądź też żądać zapłaty ustalonego odszkodowania wzamian za odstąpienie nieruchomości.

Art. 44. § 1. Wywłaszczonemu służy prawo pierwokupu co do wywłaszczonej nieruchomości.

§ 2. Jeżeli wywłaszczenie dotyczyło większej liczby osób, zawiadomienie interesowanych może być dokonane zapomocą obwieszczeń publicznych we właściwych gminach.

Rozdział VIII.

Wywłaszczenie materjałów.

Art. 45. Powiatowa władza administracji ogólnej może zezwolić wywłaszczającemu na poszukiwanie i wydobywanie na cudzej nieruchomości materjałów, niezbędnych do budowy i utrzymania urządzeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei, jako to: kamieni, żwiru, piasku i innych, jeżeli budujący nie może ich wydobyć bliżej w odpowiedniej ilości i jakości.

Art. 46. Za szkody, wyrządzone poszukiwaniami, oraz za wywłaszczone materjały należy się właścicielowi odszkodowanie, bez uwzględnienia jednak wzrostu wartości jego nieruchomości, powstałej wskutek przeprowadzenia drogi lub kolei.

Art. 47. Właściciel może żądać wywłaszczenia za odszkodowaniem całego gruntu, zawierającego potrzebne materjały, bądź jeżeli z danego gruntu sam je wydobywał, a materjały te zostały wydobyte przez wywłaszczającego w takiej ilości, że dalsze użytkowanie gruntu zgodnie z dotychczasowem przeznaczeniem jest niemożliwe, bądź jeżeli wydobywanie materjałów trwa dłużej niż trzy lata.

Art. 48. § 1. W braku umowy powiatowa władza administracji ogólnej, po wysłuchaniu stron, określa:

1) zakres ograniczenia praw właściciela;
2) wysokość odszkodowania na podstawie opinij biegłych.

§ 2. Jeżeli budującym drogę lub kolej nie jest Skarb Państwa, przedsiębiorstwo państwowe lub związek samorządu terytorjalnego, orzeczenie nadto na żądanie właściciela określi wysokość zabezpieczenia, jakie powinno być złożone do depozytu sądowego przed wykonaniem orzeczenia.

Art. 49. § 1. Od orzeczenia w części, dotyczącej zakresu ograniczenia praw oraz wysokości zabezpieczenia, służy stronom odwołanie do wojewody.

§ 2. Jeżeli strona nie zgadza się na odszkodowanie, ustalone przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w ciągu miesiąca od daty doręczenia orzeczenia żądać ustalenia odszkodowania przez właściwy sąd.

§ 3. Co do sposobu ustalenia i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio zasady prawa niniejszego, dotyczące odszkodowania za wywłaszczenie.

Rozdział IX.

Czasowe zajęcie nieruchomości.

Art. 50. Czasowe zajęcie nieruchomości może być dokonane tylko wówczas, gdy zamierzony z niej użytek nie może spowodować trwałej zmiany gospodarczego przeznaczenia zajętego przedmiotu, lub gdy z nieruchomości ma być wywłaszczony materjał do budowy urządzeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei.

Art. 51. § 1. Jeżeli czasowe zajęcie trwa dłużej niż trzy lata, właściciel może przez notarjusza wezwać posiadacza zajętego przedmiotu do nabycia nieruchomości z wolnej ręki lub jej wywłaszczenia. Gdyby posiadacz nie nabył nieruchomości z wolnej ręki w okresie sześciomiesięcznym od daty doręczenia wezwania, lub w tym terminie nie uzyskał orzeczenia wojewody o wywłaszczeniu, właściciel może wystąpić do sądu o przywrócenie mu posiadania czasowo zajętego majątku.

§ 2. Nieruchomość, zajęta czasowo, powinna być na żądanie właściciela zwrócona przed terminem, jeżeli zajęcie jej okaże się zbędne, lub jeżeli czyni się z niej inny użytek od tego, na jaki ją zajęto. Do orzekania powołany jest wojewoda.

Rozdział X.

Zajęcie, wywołane siłą wyższą lub nagłą potrzebą.

Art. 52. § 1. W przypadkach siły wyższej lub nagłej potrzeby powiatowa władza administracji ogólnej może nakazać czasowe zajęcie cudzej nieruchomości.

§ 2. Gdyby potrzeba okazała się tak dalece pilna, że nie byłoby możności zawiadomienia powiatowej władzy administracji ogólnej, przełożony gminy lub właściwy komendant policji władny jest wydać odpowiednie zarządzenie, pod warunkiem niezwłocznego zawiadomienia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, celem wydania nakazu czasowego zajęcia, w myśl paragrafu poprzedzającego.

Art. 53. § 1. Powiatowa władza administracji ogólnej w ciągu dni czternastu od dnia zajęcia określa wysokość odszkodowania, które będzie wypłacone w ciągu miesiąca lub — w razie zachodzących przeszkód prawnych — złożone do depozytu sądowego; w razie niezachowania tego terminu powiatowa władza administracji ogólnej na wniosek strony uchyli czasowe zajęcie.

§ 2. Orzeczenie powiatowej władzy administracji ogólnej jest ostateczne w administracyjnym toku instancyj. Jeżeli strona nie zgadza się na odszkodowanie, ustalone orzeczeniem tej władzy, może w ciągu miesiąca od daty doręczenia orzeczenia żądać ustalenia odszkodowania przez właściwy sąd.

§ 3. Co do sposobu ustalenia i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio zasady prawa niniejszego, dotyczące odszkodowania za wywłaszczenie.

Art. 54. Czasowe zajęcie, o którem mowa w rozdziale niniejszym, ustaje z mocy samego prawa, jeżeli wnioskodawca w okresie sześciu miesięcy od uzyskania nakazu nie wystąpi do wojewody o wywłaszczenie nieruchomości w trybie, przepisanym prawem niniejszem.

Rozdział XI.

Wywłaszczenie na cele obrony Państwa.

Art. 55. § 1. Dopuszczalne jest wywłaszczenie w przypadku, gdy tego wymaga interes obrony Państwa.

§ 2. Przepis § 1 służy za podstawę do wywłaszczenia w przypadkach, nieobjętych innemi przepisami prawnemi o dopuszczalności wywłaszczenia na cele obrony Państwa.

Art. 56. Do wywłaszczeń na cele obrony Państwa stosuje się przepisy prawne niniejszego ze zmianami następującemi:

1) terminy czternastodniowe, przewidziane w prawie niniejszem, skraca się do dni 7;

2) wnioski wywłaszczeniowe, zgłoszone przez władze wojskowe, są wiążące dla wojewody, o ile dotyczą potrzeby, przedmiotu i rozmiaru wywłaszczenia; nie wyłącza to jednak zastosowania przepisu art. 23 i 24;

3) ustalenie odszkodowania może odbywać się równocześnie z rozprawą co do wywłaszczenia;

4) w przypadkach nagłych wojewoda zezwala władzy wojskowej na niezwłoczne objęcie nieruchomości; wojewoda ustali równocześnie lub najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili objęcia nieruchomości wysokość odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość, które będzie wypłacone w ciągu dwóch miesięcy lub — w razie zachodzących przeszkód prawnych — złożone do depozytu sądowego; w razie niezachowania tego terminu wojewoda na wniosek strony uchyli zezwolenie na niezwłoczne objęcie nieruchomości;

5) zarządzenia tymczasowe, przewidziane w art. 52 § 2, może wydawać władza wojskowa, oznaczona przez Ministra Spraw Wojskowych.

Rozdział XII.

Przepisy karne.

Art. 57. § 1. Kto przeszkadza w wykonywaniu prac pomiarowych przez osoby do tego upoważnione, lub nie dopuszcza ich do miejsc, wymienionych w zezwoleniu, albo przeszkadza w dokonaniu czynności, objętych zezwoleniem,

podlega, jeżeli za czyn w myśl ustaw karnych nie grozi kara surowsza, karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

§ 2. Kto usuwa lub niszczy dokonywane prace pomiarowe,

podlega, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza, karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 3. Orzekanie należy do władz administracyjnych.

Art. 58. § 1. Kto wbrew orzeczeniu powiatowej władzy administracji ogólnej przeszkadza w poszukiwaniu i wydobywaniu materjałów, niezbędnych do budowy urządzeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei,

podlega, jeżeli za czyn w myśl ustaw karnych nie grozi kara surowsza, karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

§ 2. Kto wbrew zarządzeniu powiatowej władzy administracji ogólnej, przełożonego gminy, komendanta policji lub władzy wojskowej przeszkadza w zajęciu nieruchomości w przypadkach siły wyższej lub nagłej potrzeby,

podlega, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza, karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 3. Orzekanie należy do władz administracyjnych.

Rozdział XIII.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 59. § 1 Wywłaszczenia, co do których postępowanie zostało wszczęte przed wejściem w życie prawa niniejszego, będą ukończone na zasadzie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Jeżeli jednak niema decyzji ostatecznej w toku postępowania administracyjnego co do ustalenia odszkodowania, będzie ono ustalone w myśl przepisów prawa niniejszego.

§ 3. Jeżeli postępowanie co do ustalenia odszkodowania nie zostało wszczęte do chwili wejścia w życie prawa niniejszego, a strona nie zgłosi odpowiedniego wniosku w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie prawa niniejszego, wywłaszczenie traci swą moc.

§ 4. Jeżeli do chwili wejścia w życie prawa niniejszego odszkodowanie za wywłaszczony grunt nie zostało ostatecznie ustalone, odszkodowanie należy ustalić ze szczególnem uwzględnieniem wynikłej stąd straty.

Art. 60. Wykonanie prawa niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym ministrom — stosownie do zakresu ich działania.

Art. 61. § 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych tem rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie narusza jednak przepisów, odrębnie normujących postępowanie wywłaszczeniowe na cele reformy rolnej, jak również odpwiednich przepisów ustawy wodnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574) i ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarówPaństwa (Dz. U . R. P. Nr. 19, poz. 125).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie narusza również przepisów dotychczasowych w zakresie, w jakim określają cele, dla których dopuszczalne jest wywłaszczenie i zajęcie nieruchomości.

§ 5. Pozostają w mocy przepisy o wywłaszczeniu, zawarte w prawie górniczem (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

Nr. U. J. II/137/263.

213.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o wywłaszczeniu na cele kolejowe.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 86 z dn. 29.IX. 1934 r., poz. 777).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wywłaszczać można na cele budowy, rozwoju i utrzymania linij kolejowych oraz budowli i urządzeń, potrzebnych do eksploatacji kolei.

Art. 2. (1) Prawo wywłaszczenia na cele kolejowe służy: Państwu, przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" i każdemu przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję na budowę i eksploatację kolei użytku publicznego znaczenia ogólnego lub miejscowego, bądź też kolei miejskich użytku publicznego.

(2) Prawo wywłaszczenia na cele kolejowe służy również przedsiębiorcy, który uzyskał pozwolenie na budowę kolei użytku prywatnego o silniku mechanicznym, jeżeli Minister Komunikaji w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu uzna, że budowa projektowanej kolei jest wskazana ze względu na wyższą użyteczność.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

Nr. U. J. II/137/263.

214.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 6 lipca 1934 r. Nr. U. N. VII. 5/2/34 w sprawie Instrukcji dla torowych (Nr. D. 15).

Na podstawie art. 4 p. 7 ustawy z dn. 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) zmienionej i uzupełnionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 599), zarządzam co następuje:

§ 1.

Prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbową torowych określa „Instrukcja dla torowych", która ukaże się w osobnem wydaniu.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe instrukcje i przepisy dla torowych.

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

215.

Nr. MZ. IV/331/112 z dn. 6 września 1934 r. w sprawie unormowania zakupu klocków i rusztów.

Stosownie do decyzji Pana Ministra z dnia 31 sierpnia 1934 r. podaje się do wykonania następujące zarządzenie.

Celem unormowania zakupu klocków i rusztów oraz uniknięcia fikcyjnego zwiększenia cen kalkulacyjnych przy porównaniu ofert przez zbędne przewozy łomu z dalszych Dyrekcyj zarządza się co następuje:

Wszystkie Dyrekcje ogłaszają przetargi na dostawę klocków i rusztów na okres roczny i najpóźniej do dnia 15 października, z terminem otwarcia ofert we wszystkich Dyrekcjach najpóźniej do dnia 15 listopada.

Zakup innych odlewów może być objęty również tym przetargiem jako oddzielna grupa i Dyrekcja załatwia go w dotychczasowym trybie.

W ogłaszanym przetargu należy żądać złożenia ofert z ceną za 1 tonnę klocków i rusztów, przyczem wytwórnia otrzymywać będzie bezpłatnie, loco wagon stacja najbliżej położona od wytwórni, pewne ilości łomu palonego i niespalonego, ustalone na każdy rok oddzielnie w miarę posiadanych zapasów.

Dla dostaw na rok 1935 ustala się następujące ilości:

a) palonego 10% ilości dostarczonych odlewów,

b) niespalonego 50% ilości dostarczonych odlewów

Zaofiarowane ceny Dyrekcje powinny zestawić w wykazie porównawczym, uwzględniając wartość łomu, koszt przewozu klocków i rusztów z wytwórni do składnic w Dyrekcji w/g taryfy gospodarczej, oraz naładunek zł 2 od tonny.

Do ustalenia ceny kalkulacyjnej klocków i rusztów powinna być przyjęta sprzedażna cena łomu, ustalona okresowo przez M. K.

Cena kalkulacyjna za 1 tonnę klocków i rusztów wylicza się:

1) cena oferowana przez wytwórnię zł. . . . za 1 tonę,

2) łom palony 10% po cenie ust. przez M. K. (zł. . . . za 1 t.),

3) łom niespalony 50% po cenie ust. przez M. K. (zł. . . . za 1 t.),

4) przewóz klocków i rusztów do składnicy DOKP (zł. . . . za 1 t.),

5) naładunek łomu . . . zł. . . . za 1 t.

Razem cena kalkulacyjna zł. . . . za 1 t.

Jednocześnie Dyrekcja powinna wskazać cenę ostatniego zakupu przy uwzględnieniu powyższych danych.

Koszt przewozu łomu z najbliżej położonych składnic DOKP do wytwórni uwzględniać będzie Ministerstwo Komunikacji.

Dyrekcje zgłaszają do M. K. najpóźniej do dnia 15 grudnia wykaz porównawczy cen w 2-ch egz. wraz z całym materjałem przetargowym i konkretnym wnioskiem, przyczem w wykazie powinny być podane:

a) projektowane do zakupu ilości klocków i rusztów po uwzględnieniu zapasów własnych i zgłoszonych przez inne DOKP,

b) ilość łomu palonego i niespalonego, któremi Dyrekcja rozporządzać będzie na 1 grudnia po uwzględnieniu zobowiązań na umowy istniejące, oraz przewidywanego przychodu do 1 grudnia 1935 r.

Zgłoszone wnioski będą zwracane DOKP do dnia 15 stycznia poczem Dyrekcje zawrą odnośne umowy na okres roczny od 1 kwietnia.

W zawieranych umowach będzie przewidziany warunek żądania od wytwórni dostawy klocków i rusztów częściowo wykonanych całkowicie z materjałów w wytwórni w tych wypadkach, gdy Dyrekcja nie będzie miała możności wydać całkowitej ilości łomu, przewidzianego umową. W tym celu w ogłoszonym przetargu należy żądać podania cen na klocki i ruszty wykonane całkowicie z materjału wytwórni.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 72776. 20.X.34. 8200.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.